

РЕШЕНИЕ

№ 10758

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110148770 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ от ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ срещу Столична община, с искане да се признае за установено, че ответникът дължи сумата от 1424,26 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка "Каско" по щета № 470420212134496 за вредите върху МПС "Киа Спортидж" с рег. № СВ3505АН от реализирано ПТП на 06.07.2021г. в гр. София, ул. "Червена стена" № 33, при попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 14.01.2022г. по ч.гр.д. 9/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав.

В исковата молба се твърди, че с полица № 47042017214000650 със срок на действие от 13.07.2020г. до 12.07.2021г., е сключен договор за имуществена застраховка „Каско“ за МПС марка „Киа“, модел „Спортидж“, с рег. № СВ3505АН, собственост на Ц. А. И., при уговорено застрахователно покритие „Пълно каско“, „Помощ на пътя“, Допълнително покритие „Щети без документ“, „Официален сервиз“, съгласно Общите условия на застраховката. Сочи се, че на 06.07.2021г. в гр. София, на ул. „Червена стена“ № 33 е настъпило ПТП, вследствие на което бил увреден застрахованият при ищеца лек автомобил. Причина за щетите твърди, че е попадането на лекия автомобил, в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно. В резултат на ПТП били повредени предна лява гума „Нокиан“ 235/55/18 dot 20/ 15, ост. ст. 10 %, амортисьор преден ляв, външен накрайник преден ляв, джанта лята предна лява, тампон амортисьор преден ляв и шенкел преден ляв. С оглед описаното при ищеца било подадено заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и заведена ликвидационна преписка по щета № 470420212134496. За отстраняването щетите било определено застрахователно обезщетение в размер на 1562,86 лева, което ищецът твърди, че е платил на „Даймънд кът бг“ ЕООД и „Киа България“ ООД, извършили ремонтните дейности. Аргументира, че с плащане на застрахователното обезщетение встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата, както и че

общината е отговорна за изграждането, ремонта и поддържането на общинските пътища и че нейното бездействие е довело до увреждането на застрахования автомобил. Твърди, че е изпратил покана до ответника, получена на 27.10.2021г. за заплащане на сумата, но такова не било постъпило. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва като недопустим и неоснователен. Ответникът подробно излага, че твърденията на ищеца не са подкрепени с доказателства. Сочи, че липсват данни относно местонахождението на дупката. Излага, че няма валидно сключен застрахователен договор, тъй като представената полица не била подписана. Оспорва механизма на ПТП, оспорва вредите да са следствие на твърдяното ПТП и излага, че не е ясно какво е било състоянието на увредените части преди ПТП. Прави възражение за съпричиняване и излага, че водачът с поведението си е допринесъл за настъпването на вредите. Моли за отхвърляне на предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от 33Д е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от 33Д - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от 33Д е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал. 2 от 33Д.

В настоящия случай с определение от 20.02.2023г. по чл. 140 ГПК, в което е обективиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 04.04.2023г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК извършеното от ищеца плащане на обезщетение в размер на 1562,86 лева в полза на „Даймънд кът бг“ ЕООД и „Киа България“ ООД, извършили ремонтните дейности. Горното обстоятелство се установява и от представените платежни нареждания от 23.08.2021г. и 08.09.2021г.

Съдът намира възражението на ответника, че не е налице валидно застрахователно правоотношение за неоснователно, доколкото в проведеното съдебно заседание на 04.04.2023г. съдът е извършил констатация на представената в оригинал застрахователна полица Булстрад Каско стандарт № 47042017214000650/06.07.2020г. за лек автомобил марка „Киа модел спортдж“ с регистрационен № СВ 3505 АН, идентична по съдържание с представения препис. От представената застрахователна полица се установява, че застрахователното покритие е със срок на действие от 13.07.2020г. до 12.07.2021г., т.е. обхващащ датата на настъпване на процесното ПТП. На следващо място, уговореното със застрахователната полица покритие е „пълно каско“, „помощ на пътя“, „допълнително покритие щети без документ и официален сервиз“. Представени са и доказателства за

плащане на дължимата по договора застрахователна премия. С оглед на което съдът намира, че към датата на процесното ПТП е бил налице сключен валиден застрахователен договор с предмет имуществено застраховане на увредения автомобил.

На следващо място въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието се изяснява от свидетелските показания на св. Ц. И., водач на увредения автомобил, и св. Е. И.. Свидетеля Ц. И. е посочила, че на 06.07.2021г. е участвала в ПТП в гр. София, в квартала, в който живее, пътувала с личния си автомобил- „Киа спортидж“, пътувала по улица „Любата“ и направила ляв завой по ул. „Червена стена“ и няколко метра по-надолу попаднала с колата си в дупка. Сочи, че карала със скорост около 20-30 км/ч, дупката била много широка и дълга, не можела да я избегне, отдясно имало паркиран автомобил, а отляво- бордюр и тротоар. Твърди, че се чул силен шум, трясък и веднага спряла, като усетила, че става нещо и излязла от колата. Видяла, че предната лява гума изглеждала спукана. Сочи, че дупката била много дълбока някъде около 20-30 см и била около метър и половина широка и два метра дълга, заемаща основна част от пътното платно. Твърди, че дупката не била обезопасена и сигнализирана, както и че улицата била под лек наклон надолу и трудно се забелязвало, че там има дупка. Сочи, че дупката била там от много години, като с времето ставала по-дълбока. Улицата, по която се движила била с ширината на едно платно, като нямало насрещно платно, в което да премине, когато се движила нямало насрещно движение. Свидетелят Е. И. /майка на водача на увредения автомобил/ твърди, че лятото на 2021г. пътувала с дъщеря си от улица „Любата“ и завили по улица „Червена стена“, когато изведнъж дъщеря ѝ попаднала в дупка, която нямало как да избегне, защото имало спряна кола. Сочи, че дупката била по средата на пътното платно и нямало как да я избегне, колата се тръснала, спукала се гума и трябвало да извикат хора да я обслужват на място. Твърди, че улицата била квартална, скоростта на автомобила била около 20-30 км/ч.

Съдът намира, че механизмът на процесното ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателствени средства. Следва да бъде посочено, че спорът относно настъпването на ПТП не може да се реши само въз основа на съставения от органите на МВР протокол за ПТП и отбелязванията в него за нарушаването на правилата за движение. При спор между страните, доказването на фактите с правно значение може да се осъществи и с други доказателствени средства извън ползващия се с формална доказателствена сила протокол за ПТП, като всички доказателствени средства за механизма на настъпване на ПТП са допустими, ако протокол за ПТП не е бил съставен, какъвто е настоящия случай. Така и Решение № 85/28.05.2009г. по т. д. № 768/2008г. на ВКС, Търговска колегия, II отд., постановено по реда на чл. 290 ГПК. При това положение и кредитирайки събраните по делото доказателства, в това число свидетелските показания, дадени добросъвестно и кореспондиращи с изслушаната авто-техническа експертиза, както и събраните писмени доказателства, съдът приема, че при управлението на застрахования автомобил са причинени вреди от навлизането в нарушена цялост на пътното платно /дупка/. Действително, представената по делото декларация, изходяща от водача на МПС за

механизма на произшествието не доказва твърденията на ищеца, доколкото по своя характер представлява частен свидетелстващ документ, обективизиращ свидетелски показания. В разглеждания случай обаче в производството е разпитан водача на увредения автомобил – свидетелят Цветекуба И., чиито показания са последователни, житейски логични, безпротиворечиви и кореспондиращи с показанията на св. Е. И., непосредствен свидетел на застрахователното събитие, както и писмените доказателства по делото.

По възражението на ответника, че в случая не е съставен протокол за ПТП, съдът счита, че съгласно чл. 6 и чл. 7 от Наредба № I – 167 от 24.10.2002г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС, вр. чл. 125а, ал.1 и чл. 125 ЗДвП и чл. 9 от същата наредба, протоколите, съставяни за пътнотранспортни произшествия, са два основни вида: 1/ които се издават от органите на полицията при задължително посещение на мястото на ПТП в случаите, очертани в чл. 125 ЗДвП, /т.нар. "констативен протокол за ПТП"- при смърт или нараняване на човек и "протокол за ПТП" при материални щети- чл. 6 и чл. 7 от наредбата/ и 2/ които се съставят по чл. 9 от цитираната наредба, без посещение на мястото на ПТП от служителите за контрол на МВР, само въз основа на данните, посочени от участника в ПТП в подаденото от него в седмодневен срок от настъпване на събитието писмено заявление, при условие, че компетентната служба на МВР е уведомена за произшествието в срок от 24 часа от настъпването му. Съгласно цитираната нормативна уредба в настоящия случай не е било задължително съставянето на протокол за ПТП и не може липсата му да бъде скрепена с неблагоприятни последици за ищеца.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизмът на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице щетите по лекия автомобил „Киа Спортидж“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 06.07.2021г. произшествие в гр. София. Относно възраженията на ответника, касаещи увреждането на амортизър и шенкел, съдът намира, че вещото лице е посочило в отговора на задача № 2, че всички увреждания по лекия автомобил се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Относно посочените от ответника части в проведеното съдебно заседание на 04.04.2023г. е експертът е уточнил, че за да бъдат увредени- скоростта на автомобила не следва да е по-ниска от 40 км/ч, както и дупката да е по-ниска от 15-20 см. От събраните гласни доказателствени средства, а именно свидетелските показания на св. Цв. И. се установи, че дупката е била дълбока 20-30 см, освен това дори да се приеме, че скоростта на автомобила е била 40 км/ч, по делото няма данни същата да е била превишена или несъобразена с пътните условия.

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението

трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Съгласно така кредитираното експертно заключение по САТЕ стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Киа Спортидж“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 1404,34 лева. Видно от експертното заключение при определяне стойността на вредите по средни пазарни цени е взета предвид възрастта на автомобила към датата на ПТП.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализирано произшествието, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът Столична община. В случая ПТП-то е настъпило в гр. София, на ул. „Червена стена“, което е общински път и пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно ответникът. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. На първо място, въведеното от ответника възражение е бланкетно, доколкото се твърди, че препятствието е следвало да бъде избегнато от водача и че същият се е движил с несъобразена скорост. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника. Напротив, установи се от свидетелските показания на св. Ц. И., че улицата е била под наклон, порди което дупката е

била трудно забележима, освен това е покривала платното за движение и не е било възможно да бъде избегната от водача. Т.е. пълно и главно не се установява поведение на водача на увредения автомобил, което да е допринесло за настъпване на процесното ПТП, доколкото за него няма задължение да се съобразява с препятствия, които не са видими. На следващо място, както беше уточнено, по делото не се установи водачът на увредения автомобил да е управлявал същия с превишена или несъобразена скорост.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място – гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 33Д застрахователят встъпва в правата застрахования срещу Столична община за вредата до размера на платеното обезщетение. В настоящата хипотеза стойността на вредите по средни пазарни цени към датата на ПТП е 1404,34 лева, която сума е по-малка от претендирания размер от 1424,26 лева. Видно от представените платежни нареждания от 08.09.2021г. и 23.08.2021г., претендираната сума от 1424,26 лева включва единствено платеното застрахователно обезщетение, без да съдържа в себе си ликвидационни разходи. Такива разходи не са и претендирани със заявлението за издаване на заповед за изпълнение, нито с исковата молба. Същевременно уговорката между ищеца и застрахования вредите да се изплащат по цените на официалния сервиз срещу допълнителна застрахователна премия, не обвързват ответника, а от събраните по делото доказателства не се установява автомобилът да е бил в гаранция към датата на ПТП и гаранционните условия да са налагали ремонтът да бъде извършен в официален сервиз. Ето защо предявеният иск следва да бъде уважен до размера от 1404,34 лева, а за разликата до пълния претендиран размер от 1424,26 лева, искът следва да бъде отхвърлен.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни. В заповедното производство заявителят е сторил разноски за държавна такса в размер на 28,50 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер на 395,64 лева с ДДС, като са представени и доказателства за сторените разноски или общо 424,14 лева. Ответникът е релевирал възражение за прекомерност на така претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно с оглед на обстоятелството, че същото е под минималния размер с включен ДДС. С оглед уважената част от иска на ищеца следва да се присъдят разноски в заповедното производство в размер от 418,21 лева. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП вр. чл. 78, ал. 8 ГПК на сумата от 100 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност по делото. С оглед отхвърлената част от иска на ответника следва да се присъдят разноски в заповедното производство в размер на 1,40 лева.

В исковото производство ищецът претендира разноски за държавна такса в размер на 28,50 лева, депозит за САТЕ в размер на 300 лева и депозит за разпит на двама свидетели в размер на 60 лева, общо 388,50 лева. С оглед уважената част от иска на ищеца следва да се

присъдят разноси за исковото производство в размер на 383,07 лева. Ответникът е претендирал юрисконсултско възнаграждение в исковото производство, което съдът определи на сумата от 100 лева, като с оглед отхвърлената част от иска на ответника следва да се присъдят разноси в исковото производство в размер на 1,40 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, че Столична община, ЕИК , с адрес: гр. С, ул. „М“ № , дължи на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С, район „Т“, пл. „П“ № , сумата от **1404,34 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка "Каско" по щета № 470420212134496 за вредите върху МПС "Киа Спортидж" с рег. № СВ3505АН от реализирано ПТП на 06.07.2021г. в гр. София, ул. "Червена стена" № 33, при попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 14.01.2022г. по ч.гр.д. 9/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над 1404,34 лева до пълния предявен размер от 1424,26 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **418,21 лева**, представляваща разноси по ч.гр. дело № 9/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав съразмерно уважената част от иска и сумата от **383,07 лева**, представляваща разноси в исковото производство съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД да заплати на Столична община на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **1,40 лева**, представляваща разноси в заповедното производство по ч.гр. дело № 9/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав съразмерно отхвърлената част от иска, както и сумата от **1,40 лева**, представляваща разноси в исковото производство съразмерно отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____